

HOÀ BÌNH VÀ GƯƠM GIÁO

(Vũ Thắng & Lumi Hồng Nhung)

Trong sách Ngôn sứ Isaia, Đức Giêsu được tiên báo là Đấng Mêsiyah – “Hoàng Tử Hoà Bình”, Đấng mang bình an cho nhân loại.

Thế nhưng trong Phúc Âm Mátthêu, chính Ngài lại nói:

“Anh em đừng tưởng Thầy đến đem bình an cho trái đất; Thầy đến không phải để đem bình an, nhưng để đem guơm giáo.

Quả vậy, Thầy đến để gây chia rẽ giữa con trai với cha, giữa con gái với mẹ, giữa con dâu với mẹ chồng.

Kẻ thù của mình chính là người nhà.”

(Mt 10, 34–36)

Vậy phải hiểu lời này như thế nào?

Trước hết, Kinh Thánh là Lời Thiên Chúa – một thực tại thiêng liêng. Vì thế, để hiểu được ý nghĩa sâu xa, ta cần nhìn dưới ánh sáng của Thánh Thần, chứ không thể chỉ đọc bằng lối suy nghĩ thuần túy trần tục.

“Guơm giáo” ở đây không phải là vũ khí theo nghĩa đen, nhưng là **“Guơm của Thánh Linh” – chính là Lời Thiên Chúa**. Lời ấy có sức cắt, phân định, tách bạch điều chân thật khỏi giả trá, ánh sáng khỏi bóng tối.

“Chia rẽ” không phải là kích động hận thù hay xáo trộn cảm xúc, nhưng là **sự phân định giữa hai hệ sống**:

giữa Thiên liêng và Trần tục,

giữa Ánh sáng và Bóng tối,

giữa Nước Trời và Thế gian,

giữa sự đơn sơ nội tâm và lý luận thế tục,

giữa lý tưởng vĩnh cửu và vinh quang chóng qua.

Khi con người sống trong hai chiều kích khác nhau như vậy, sự “chia rẽ” tự nhiên xuất hiện — như một quy luật:

“Đồng khí tương cầu, đồng thanh tương ứng.”

“Kẻ thù” vì thế không nhất thiết mang nghĩa thù ghét, nhưng là cách nói nhấn mạnh về **sự đối lập trong căn tính sống** — như hai thể giới không còn chung một bầu trời tư tưởng.

Còn “bình an” mà Đức Giêsu nói đến ở đây, không phải là sự hoà giải giữa hai thái cực đối nghịch.

Ngài không đến để dung hoà giữa Ánh sáng và Bóng tối, giữa Thiên liêng và Trần tục.

Bởi lẽ, **ánh sáng không thể thoả hiệp với bóng tối.**

Danh xưng “Hoàng Tử Hoà Bình” vì thế mang một ý nghĩa sâu xa hơn:

Ngài đến để đem **Ánh sáng từ trời** chiếu soi thế gian, đem lại niềm vui, ơn cứu độ và sự bình an nội tâm cho những ai thiện chí đón nhận.

Đó là thứ bình an mà thế gian không thể ban tặng — **bình an của linh hồn khi được an trú trong Thiên Chúa.**

Và cũng chính vì ánh sáng ấy, con người buộc phải chọn: ở lại trong ánh sáng, hay tiếp tục ở trong bóng tối.

Bình an của Đức Kitô không phải là sự yên ổn của thế gian, mà là sự an trú của linh hồn trong Ánh sáng — nơi không còn thoả hiệp với bóng tối.

*(1) Có những bình an... không phải để giữ cho mọi thứ êm
đềm,
mà để giúp ta đủ can đảm đứng về phía Ánh Sáng.*

*Đức Kitô không mang đến sự dễ chịu —
Ngài mang đến sự thật.
Và sự thật... luôn đòi ta phải chọn.*

*Bạn đang chọn bình an của thế gian,
hay bình an của linh hồn?*

*(2) Đức Kitô không đến để làm bạn dễ chịu —
Ngài đến để buộc bạn phải chọn.*

*Ánh Sáng hay bóng tối.
Sự thật hay thoả hiệp.*

*Không có vùng xám trong đức tin.
Chỉ có... bạn đang đứng về phía nào.*

*(3) Có những “bình an” chỉ là sự im lặng của thoả hiệp.
Và có những “xáo trộn”... lại là dấu hiệu của Ánh Sáng đang
đi vào.*

*Đừng sợ bị chia rẽ —
hãy sợ mình không dám sống thật với điều đúng.*

*Vì đôi khi... theo Chúa
là dám bước ra khỏi sự êm đềm quen thuộc.*

— Người Đi Trong Gió • Lữ Khách Bình Minh ~ | *